EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 9.3.2010
KOM(2010) 83 slutlig

2010/0051 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter

MOTIVERING

1. BAKGRUND: NY INSTITUTIONELL RAM

Genom Lissabonfördraget som trädde i kraft den 1 december 2009, nedan kallat *det nya fördraget*, ändras väsentligen ramen för genomförandebefogenheter som lagstiftaren tilldelar kommissionen. I motsats till artikel 202 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, nedan kallat *EG-fördraget*, gör det nya fördraget klar åtskillnad mellan de befogenheter som tilldelas kommissionen att anta akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av en lagstiftningsakt (delegerade akter), och de befogenheter som kommissionen tilldelas att anta genomförandeakter. De omfattas av helt olika rättsliga ramar.

– Enligt de bestämmelser om delegerade akter i det nya fördraget som fastställs i artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, nedan kallat *fördraget*, ska lagstiftaren kontrollera kommissionens utövande av sina befogenheter genom rätt att återkalla och/eller rätt att göra invändningar. Dessa bestämmelser är i sig tillräckliga och kräver inte någon rättsligt bindande ram för att de ska kunna tillämpas.

– Enligt de bestämmelser om genomförandeakter i det nya fördraget som fastställs i artikel 291 är det inte Europaparlamentet och rådet som kontrollerar kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter. Denna kontroll kan bara utövas av medlemsstaterna. För att fastställa mekanismerna för denna kontroll krävs en rättslig ram.

Genom att föreskriva dessa två sinsemellan mycket olika rättsliga ramar har författarna till det nya fördraget försökt att på ett tydligare sätt avspegla karaktären på dessa två olika typer av rättsakter.

– I fråga om delegerade akter delegerar lagstiftaren befogenheter till kommissionen att anta åtgärder som den själv kunde ha antagit. Detta är förklaringen till varför det är lagstiftaren som kontrollerar kommissionens utövande av dessa delegerade befogenheter.

– I fråga om genomförandeakter är situationen en helt annan. Det är naturligt att det är medlemsstaterna som ansvarar för att genomföra Europeiska unionens rättsligt bindande akter. När det krävs enhetliga villkor för genomförandet av sådana akter är det emellertid kommissionen som måste utöva genomförandebefogenheter. Detta är förklaringen till varför det är medlemsstaterna som svarar för kontrollen av kommissionens utövande av dessa genomförandebefogenheter.

Bestämmelserna i det nya fördraget ger också lagstiftarna likvärdig ställning när det gäller tilldelningen av delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter.

Enligt EG-fördraget var det rådet som kunde tilldela kommissionen genomförandebefogenheter. Rådet kunde också i särskilda fall behålla genomförandebefogenheterna själv.

I det nya fördraget anges uttryckligen att kommissionen ska tilldelas genomförandebefogenheter genom rättsakter i de fall detta krävs för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av dessa akter. Genom de akterna kan också, i särskilda vederbörligen motiverade fall och i de fall som anges i artiklarna 24 och 26 i fördraget om Europeiska unionen, genomförandebefogenheter tilldelas rådet i stället för kommissionen. Detta innebär emellertid inte att rådet deltar i kontrollen av utövandet av genomförandebefogenheterna när dessa tilldelas kommissionen.

I det nya fördraget anges tydligt att det är medlemsstaterna, och endast de, som kontrollerar kommissionens genomförande när sådan kontroll krävs enligt en rättsligt bindande unionsakt.

Beträffande genomförandet av artikel 290 i fördraget har kommissionen redogjort för sina synpunkter på tillämpningsområdet för delegerade akter, avgränsning av delegeringen och de arbetsmetoder som den avser använda vid beredningen av delegerade akter i ett meddelande till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009) 673 av den 9 december 2009).

2. FÖRSLAGETS MÅL OCH INNEHÅLL

2.1. Bakgrund och huvudprinciper

Enligt artikel 291 i fördraget ska Europaparlamentet och rådet, genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, i förväg fastställa allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter. Syftet med detta förslag är att genomföra artikel 291 i fördraget.

Det här förslaget bygger först och främst på de nya bestämmelserna i fördraget och den nya institutionella ram som beskrivs i punkt 1 ovan. Det bygger emellertid också på rådets beslut 1999/468/EG, nedan kallat *beslutet om kommittéförfarande*, och erfarenheterna från genomförandet av detta, samtidigt som bestämmelserna i beslutet förenklas särskilt med hänsyn till följande allmänna principer:

– Det är medlemsstaterna som svarar för kontrollen av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.

– Formföreskrifter bör stå i proportion till vilken typ av genomförandeakter det gäller.

2.2. Förslagets centrala delar, däribland likheter och nyheter i förhållande till beslutet om kommittéförfarande

De viktigaste delarna i förslaget är följande:

– Kommittéstrukturen enligt beslutet om kommittéförfarandet (artikel 3) behålls men förenklas enligt nedan.

– Endast två förfaranden föreskrivs, nämligen det rådgivande förfarandet, som motsvarar det nuvarande rådgivande förfarandet, och ett nytt granskningsförfarande, som ersätter det nuvarande förvaltningsförfarandet och det föreskrivande förfarandet (artiklarna 4 och 5).

– Det rådgivande förfarandet är det som vanligen används och kan tillämpas på alla politikområden och på alla slags bindande genomförandeåtgärder (artikel 2.3).

– Kriterierna för att välja granskningsförfarandet motsvarar kriterierna i beslutet om kommittéförfarandet. I syfte att uppnå större konsekvens och säkerställa att formföreskrifterna står i proportion till den typ av genomförandeakter som ska antas är dessa kriterier bindande i den mening att granskningsförfarandet endast får användas när dessa kriterier är uppfyllda (artikel 2.2).

– Granskningsförfarandet (artikel 5) skulle fungera på följande sätt:

  - Om kommittén avger ett negativt yttrande om utkastet till åtgärder får kommissionen inte anta dem. Kommissionen skulle i detta fall ha möjlighet att på nytt förelägga kommittén utkastet för en andra överläggning, eller lägga fram ett ändrat utkast. Vid mycket exceptionella omständigheter skulle kommissionen ha möjlighet att anta utkastet till åtgärder trots ett negativt yttrande, men i ett sådant fall skulle kommittén ha sista ordet inom en tidsfrist på högst en månad.

  - Om inget yttrande avges kan kommissionen i sista hand besluta huruvida den ska anta åtgärderna eller inte med beaktande av bland annat de ståndpunkter som framförts i kommittén.

  - Vid ett positivt yttrande från kommittén skulle kommissionen anta åtgärderna såvida inte exceptionella omständigheter eller nya rön skulle motivera att de inte antas.

Under granskningsförfarandet skulle kommittén därför ha möjlighet att förhindra att kommissionen antar utkastet till åtgärder, om en kvalificerad majoritet av medlemsstaterna är emot detta. Omröstningsbestämmelserna för detta förfarande skulle motsvara de omröstningsbestämmelser som krävdes för att rådet, i sin egenskap av överklagandeinstans, skulle kunna förhindra att kommissionen antog ett utkast till åtgärder enligt beslutet om kommittéförfarande. Det skulle också vara logiskt att omröstningsbestämmelserna för kommittéerna inom ramen för granskningsförfarandet efterliknar de omröstningsbestämmelser som gäller för rådets invändningar mot en delegerad akt enligt artikel 290 i fördraget.

En annan nyhet är att kommissionen inte skulle vara skyldig att anta utkast till åtgärder i de fall då det inte nås kvalificerad majoritet varken för eller emot utkastet till åtgärder[1]. Större flexibilitet är av behovet påkallat i sådana fall för att ge kommissionen möjlighet att ompröva utkast till åtgärder. Kommissionen bör ha möjlighet att besluta huruvida den ska anta utkastet till åtgärder eller ej, eller lägga fram ett ändrat förslag för kommittén, med beaktande av bland annat de ståndpunkter som framförts i kommittén. Införandet av sådan flexibilitet skulle dels göra att medlemsstaternas ståndpunkter beaktas i högre grad, dels bidra till att de beslut som fattas är av högre kvalitet och relevans.

– Särskilda förfaranden föreskrivs för att åtgärder ska kunna ha omedelbar verkan vid tvingande skäl till skyndsamhet och när detta föreskrivs i en grundläggande rättsakt (artikel 6). Genom denna bestämmelse skulle den berörda kommittén kunna granska och avge ett yttrande om en åtgärd efter det att den antagits av kommissionen. Om en sådan åtgärd inte är förenlig med kommitténs yttrande inom ramen för

[1] Enligt beslutet om kommittéförfarande skulle kommissionen anta utkastet till åtgärder om kommittén inte kunde avge något yttrande inom ramen för förvaltningsförfarandet, och om rådet, i sin egenskap av överklagandeinstans, inte kunde fatta beslut inom ramen för det föreskrivande förfarandet.

granskningsförfarandet skulle kommissionen vara skyldig att upphäva åtgärden men ha möjlighet att låta den gälla om det är motiverat av ett begränsat antal skäl, t.ex. av hälso- och säkerhetsskäl.

– Förslaget innehåller bestämmelser om kommittéernas arbetsordning (artikel 7) och om allmänhetens tillgång till information om kommittéernas arbete (artikel 8.3).

– Mot bakgrund av erfarenheterna från genomförandet av beslutet om kommittéförfarandet innehåller förslaget också ett antal viktiga bestämmelser som är gängse praxis men som hittills inte ingått i beslutet eller bara föreskrivits i kommittéernas arbetsordning. Det är bland annat bestämmelser om användningen av skriftliga förfaranden (artikel 3.5) för att inhämta kommitténs yttrande och möjligheten att ändra utkast till åtgärder i syfte att beakta diskussionerna i kommittén innan den avgett sitt formella yttrande (artikel 3.4).

– Även om det endast är medlemsstaterna som utövar kontrollen av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter bör båda lagstiftarna fortlöpande och på lämpligt sätt informeras om kommittéernas arbete genom fortsatt användning av det befintliga registret över kommittéhandlingar, som bör anpassas till de nya förfarandena (artikel 8.1 och 8.2). Denna rätt till information får inte fördröja beslutsprocessen eftersom detta skulle ge lagstiftarna ett prerogativ som inte är förenligt med artikel 291 i fördraget.

– Slutligen föreskrivs med hänsyn till klarhet, konsekvens och effektivitet en automatisk anpassning av det befintliga regelverket till de nya förfarandena (artikel 10). Alla hänvisningar till förfarandena i beslutet om kommittéförfarande ska, med undantag av hänvisningar till artikel 5a, anses som hänvisningar till de motsvarande förfarandena i förordningen. Fördelen med denna metod är att man undviker ett komplicerat system med både de gamla och de nya kommittéförfarandena i kraft samtidigt. Samtidigt slipper man att anpassa rättsakterna i det befintliga regelverket en i taget eller genom en samlingsförordning. För att förbereda registret, som rent tekniskt måste göra den automatiska anpassningen av alla pågående förfaranden, kommer artikel 10 att gälla i två månader efter förordningens ikraftträdande.

– En anpassning till det nya systemet skulle inte påverka pågående förfaranden där ett yttrande redan avgetts vid ett kommittémöte eller genom skriftligt förfarande (artikel 11). Detta innebär inte att pågående förfaranden där inget yttrande har avgetts måste avbrytas och börjas om på nytt. De bör fortsätta, möten bör äga rum och skriftliga förfaranden bör fortsätta. Konsekvenserna av en anpassning gäller i huvudsak det förfarande som ska följas efter det att kommittén har yttrat sig.

– Artiklarna 10 och 11 gäller inte för de särskilda förfaranden som inte omfattas av rådets beslut 1999/468/EG, i synnerhet de som inrättats för genomförandet av den gemensamma handelspolitiken. De särskilda förfarandena kommer därför fortsätta att tillämpas till dess att grundrättsakterna har anpassats mot bakgrund av det system för genomförandebefogenheter som inrättas genom artikel 291 i fördraget och de regler och allmänna principer för kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter som anges i detta förslag.

2010/0051 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 291.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet[2], och

av följande skäl:

(1) Om det krävs enhetliga villkor för genomförande av unionens rättsligt bindande akter, nedan kallade *grundläggande rättsakter*, bör kommissionen eller, i särskilda vederbörligen motiverade fall och i de fall som anges i artiklarna 24 och 26 i fördraget om Europeiska unionen, rådet tilldelas genomförandebefogenheter genom dessa akter.

(2) När det gäller fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen reglerades kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter genom rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999.

(3) Enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt åläggs nu Europaparlamentet och rådet att fastställa de allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.

(4) Det bör säkerställas att förfarandena för denna kontroll är tydliga, effektiva och står i proportion till den typ av genomförandeakt det gäller, och att de återspeglar erfarenheterna av och den gängse praxis som följts vid genomförandet av beslut 1999/468/EG.

(5) I de grundläggande rättsakter enligt vilka det krävs att medlemsstaterna kontrollerar kommissionens antagande av genomförandeakter är det lämpligt att i detta syfte inrätta kommittéer sammansatta av företrädarna för medlemsstaterna och med kommissionen som ordförande.

[2] EUT C , , s. .

(6) I syfte att förenkla kraven för kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter bör det finnas endast två förfaranden: det rådgivande förfarandet och granskningsförfarandet.

(7) Av förenklingsskäl bör gemensamma regler gälla för kommittéerna, däribland centrala bestämmelser för hur kommittéerna ska arbeta och om möjligheten för kommittéerna att avge ett yttrande genom skriftligt förfarande.

(8) Det bör fastställas kriterier för att avgöra vilket förfarande som ska användas vid antagandet av genomförandeakter. För att skapa större konsekvens och för att säkerställa att formföreskrifterna står i proportion till den typ av genomförandeakter som ska antas, bör dessa kriterier vara bindande.

(9) Granskningsförfarandet bör bara tillämpas på antagande av åtgärder med allmän räckvidd som syftar till att genomföra grundläggande rättsakter och särskilda åtgärder som kan få betydande konsekvenser. Förfarandet bör säkerställa medlemsstaternas kontroll på ett sådant sätt att åtgärder inte kan antas om de inte är förenliga med kommitténs yttrande, utom vid mycket exceptionella omständigheter då kommissionen, trots ett negativt yttrande, bör ha möjlighet att anta och tillämpa åtgärder under en begränsad tid. Kommissionen bör ha möjlighet att se över utkasten till åtgärder i de fall då kommittén inte avger något yttrande, med beaktande av de åsikter som framförts i kommittén.

(10) Det rådgivande förfarandet bör tillämpas i alla andra fall och då detta anses vara det lämpligaste.

(11) Det bör vara möjligt att anta åtgärder och tillämpa dem omedelbart vid tvingande skäl till skyndsamhet, när detta föreskrivs i en grundläggande rättsakt.

(12) Europaparlamentet och rådet bör regelbundet informeras om kommittéernas arbete.

(13) Det bör säkerställas att allmänheten har tillgång till information om kommittéernas arbete.

(14) Beslut 1999/468/EG bör upphävas. För att säkerställa en smidig övergång mellan systemet enligt beslut 1999/468/EG och det system som föreskrivs genom denna förordning bör alla hänvisningar i befintlig lagstiftning till de förfaranden som föreskrivs i det beslutet, med undantag av hänvisningar till det föreskrivande förfarandet med kontroll enligt artikel 5a, anses som hänvisningar till de motsvarande förfaranden som föreskrivs i denna förordning. Artikel 5a i beslut 1999/468/EG bör fortsätta att gälla med hänsyn till befintliga grundläggande rättsakter som hänvisar till den artikeln.

(15) Denna förordning påverkar inte kommissionens befogenheter enligt fördraget avseende genomförandet av konkurrensbestämmelserna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Syfte

I denna förordning fastställs de allmänna regler och principer som ska tillämpas när det i en rättsligt bindande unionsakt (nedan kallad *grundläggande rättsakt*) krävs att kommissionens antagande av rättsligt bindande genomförandeakter kontrolleras av medlemsstaterna.

Artikel 2
Val av förfarande

1. I en grundläggande rättsakt får föreskrivas att granskningsförfarandet eller det rådgivande förfarandet ska tillämpas, med hänsyn till den typ av genomförandeåtgärd det gäller.

2. Granskningsförfarandet får endast tillämpas vid antagande av

   a) genomförandeåtgärder med allmän räckvidd,

   b) andra genomförandeåtgärder med anknytning till

      i) den gemensamma jordbrukspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken

      ii) miljö, säkerhet eller skydd av människors, djurs eller växters hälsa eller säkerhet,

      iii) den gemensamma handelspolitiken.

3. Vad gäller alla övriga genomförandeåtgärder, liksom de genomförandeåtgärder som avses i punkt 2 när detta anses lämpligt, ska det rådgivande förfarandet tillämpas.

Artikel 3
Gemensamma bestämmelser

1. När det i en grundläggande rättsakt föreskrivs att de förfaranden som avses i artiklarna 4, 5 och 6 är tillämpliga, ska bestämmelserna i punkterna 2–6 i denna artikel tillämpas.

2. Kommissionen ska biträdas av en kommitté som ska bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

3. Ordföranden ska förelägga kommittén ett utkast till åtgärder.

4. Kommittén ska därefter granska utkastet till åtgärder. Fram till dess att ett yttrande avgetts får ordföranden lägga fram ändrade versioner av utkastet för att ta hänsyn till diskussionerna i kommittén. I detta syfte får ordföranden sammankalla till flera möten i kommittén. Kommittén ska yttra sig över förslaget inom den tidsfrist som ordföranden fastställer med hänsyn till hur brådskande frågan är.

5. Ordföranden får inhämta kommitténs yttrande genom skriftligt förfarande. Han eller hon ska tillsända kommitténs ledamöter det utkast till åtgärder om vilket de ska yttra sig och fastställa en tidsfrist med hänsyn till hur brådskande frågan är. En ledamot i kommittén som inte uttryckligen gör en invändning eller avstår från att ta ställning inom den fastställda tidsfristen anses stödja utkastet till åtgärder.

   En kommittéledamot får inom den tidsfrist som fastställts i enlighet med föregående punkt begära att det skriftliga förfarandet avslutas och att utkastet till förslag behandlas vid ett möte i kommittén. Ordföranden får besluta att fortsätta det skriftliga förfarandet eller avsluta detta varvid ett kommittémöte ska sammankallas snarast möjligt.

6. Kommitténs yttrande ska protokollföras. Varje medlemsstat får begära att dess ståndpunkt tas till protokollet.

Artikel 4
Det rådgivande förfarandet

1. Kommittén ska yttra sig över förslag, om nödvändigt genom omröstning. Vid omröstning ska yttrandet avges med den majoritet som anges i artikel 238.1 i fördraget.

2. Kommissionen ska besluta om vilka åtgärder som ska vidtas och därvid ta största hänsyn till slutsatserna av diskussionerna i kommittén och till det avgivna yttrandet. Den ska underrätta kommittén om det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

Artikel 5
Granskningsförfarandet

1. Kommittén ska yttra sig med kvalificerad majoritet enligt artikel 16.4 och 16.5 i fördraget om Europeiska unionen.

2. Om utkastet till åtgärder är förenligt med kommitténs yttrande ska kommissionen anta dessa åtgärder, såvida inte exceptionella omständigheter eller nya rön har framkommit som skulle motivera att de inte antas. Ordföranden får i sådana fall förelägga kommittén ett nytt utkast till åtgärder.

3. Om utkastet till åtgärder inte är förenligt med kommitténs yttrande får kommissionen inte anta dessa åtgärder. Ordföranden får förelägga kommittén utkastet till åtgärder för ytterligare överläggningar eller lägga fram en ändrad version.

4. Om inget yttrande avges får kommissionen anta utkastet till åtgärder. Om kommissionen inte antar utkastet till åtgärder får ordföranden förelägga kommittén en ändrad version av detta.

5. Genom undantag från punkt 3 får kommissionen anta utkast till åtgärder som inte är förenliga med kommitténs yttrande, om det skulle innebära allvarliga störningar på världsmarknaden eller risk för människors säkerhet eller för unionens finansiella intressen, om utkasten till åtgärder inte omedelbart antas.

Kommissionen ska i så fall omedelbart underrätta kommittén om skälen till ett antagande av åtgärderna och förelägga dem för kommittén för en andra överläggning. Om de antagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs andra yttrande, eller om åtgärderna inte har förelagts kommittén för en andra överläggning inom en månad efter antagandet, ska kommissionen genast upphäva åtgärderna. Om åtgärderna är förenliga med kommitténs andra yttrande eller om inget yttrande avges, ska åtgärderna fortsätta att gälla.

Artikel 6
Åtgärder med omedelbar verkan

1. Genom undantag från artiklarna 4 och 5 får det i en grundläggande rättsakt föreskrivas att punkterna 2–5 i denna artikel ska tillämpas vid tvingande skäl till skyndsamhet.

2. Kommissionen ska anta åtgärder som ska ha omedelbar verkan.

3. Ordföranden ska utan dröjsmål förelägga den berörda kommittén de åtgärder som avses i punkt 2 för yttrande enligt det förfarande som föreskrivs i den grundläggande rättsakten.

4. Om det vid granskningsförfarandet framkommer att åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande enligt artikel 5.3 ska kommissionen upphäva de åtgärder som antagits enligt punkt 2.

5. Genom undantag från punkt 4 får kommissionen upprätthålla åtgärderna av skäl som gäller skydd av miljö eller av människors, djurs eller växters hälsa eller säkerhet, bevarande av marina resurser, säkerhetsskäl eller för att undvika störningar eller risk för störningar på marknaderna. I sådana fall ska ordföranden utan dröjsmål antingen på nytt förelägga kommittén samma åtgärder för en andra överläggning eller lägga fram en ändrad version av åtgärderna.

   De åtgärder som avses i punkt 2 ska fortsätta att gälla till dess att de upphävs eller ersätts med en annan genomförandeakt.

Artikel 7
Arbetsordning

1. Varje kommitté ska själv, med en majoritet av sina ledamöter, anta sin arbetsordning på förslag från sin ordförande och på grundval av en standardiserad arbetsordning som kommissionen ska offentliggöra i *Europeiska unionens officiella tidning*.

   Befintliga kommittéer ska i den utsträckning som krävs anpassa sina arbetsordningar till den standardiserade arbetsordningen.

2. De principer och villkor för allmänhetens tillgång till handlingar och för uppgiftsskydd som gäller för kommissionen ska också gälla för kommittéerna.

Artikel 8
Information om kommittéernas arbete

1. Kommissionen ska föra ett register över kommittéernas arbete som ska innehålla

   a) dagordningarna för kommittémötena,

   b) sammanfattningar, tillsammans med förteckningar över de myndigheter eller organ medlemsstaternas företrädare är knutna till,

   c) de utkast till åtgärder som kommittéerna ombetts yttra sig om,

   d) resultaten av omröstningar,

   e) de slutgiltiga utkasten till åtgärder efter kommittéernas yttrande,

   f) information om kommissionens slutgiltiga antagande av åtgärder samt

   g) statistiska uppgifter om kommittéernas arbete.

2. Europaparlamentet och rådet ska ha tillgång till den information som avses i punkt 1.

3. Referenserna för alla dokument som avses i punkt 1 a–f liksom den information som avses i g i samma punkt ska offentliggöras i registret.

Artikel 9
Upphävande av beslut 1999/468/EG

Beslut 1999/468/EG ska upphöra att gälla.

Artikel 5a i det upphävda beslutet ska fortsätta att gälla med hänsyn till befintliga grundläggande rättsakter som hänvisar till den artikeln.

Artikel 10
Anpassning av befintliga grundläggande rättsakter

1. När det i grundläggande rättsakter som antagits innan den här förordningen trädde i kraft föreskrivs att kommissionen ska utöva sina genomförandebefogenheter i enlighet med beslut 1999/468/EG ska följande bestämmelser tillämpas:

   a) Hänvisningar till artikel 3 i beslut 1999/468/EG ska anses som hänvisningar till artikel 4 i denna förordning.

   b) Hänvisningar till artiklarna 4 och 5 i beslut 1999/468/EG ska anses som hänvisningar till artikel 5 i denna förordning.

   c) Hänvisningar till artikel 6 i beslut 1999/468/EG ska anses som hänvisningar till artikel 6 i denna förordning.

   d) Hänvisningar till artiklarna 7 och 8 i beslut 1999/468/EG ska anses som hänvisningar till artikel 8 i denna förordning.

2. Artiklarna 3 och 7 i denna förordning ska tillämpas på alla befintliga kommittéer.

Artikel 11
Övergångsbestämmelser

Denna förordning ska inte påverka pågående förfaranden där en kommitté redan har yttrat sig i enlighet med beslut 1999/468/EG.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2010.

Artikel 10 ska tillämpas till och med den 1 december 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*